

modré stránky

ČOLKA A ŽABKY

PRO VODNÍ VLČATA A ŽABIČKY

1/2013

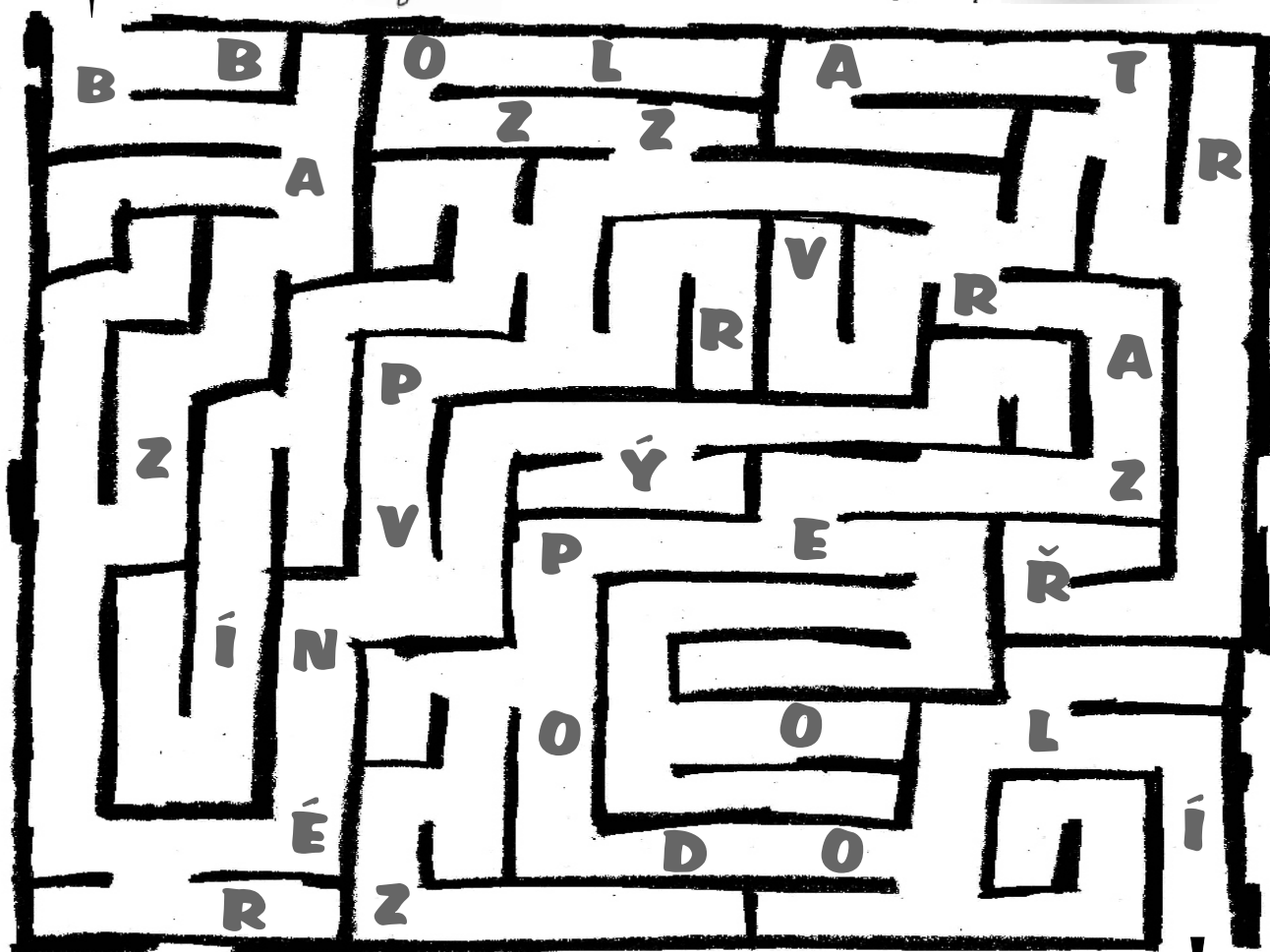
Ahoj kamarádi!

Já se nějak zamotala
v šatně mezi skříňkami. Když mi pomůžete najít cestu k Čolkovi a napíšete písmena, na která spolu cestou šlápneme, poznáte, kde se dnes koná naše schůzka.

ahoj žabka

ahoj čolek

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

píše: VEZÍR

kreslí: JOGGS

modré stránky

No, my jsme si pohráli !

Spadla lžička do kafíčka

Abychom moc nemysleli na to, že máme mokré obličej a oči, hráli jsme zprvu takové ty hry pro mrňata: Spadla lžička do kafíčka, udělala žbluňk!

Na hastrmana ...

Seděli jsme na bobku pod vodou a jen rukou hrozili nad hladinou.

Pak jsme udělali kruh, uprostřed stál hastrman, který se ohnul a měl obličej pod vodou. Někdo z kruhu ho plácnul po zádech a všichni se hned ponořili. Vodník se narovnal a když viděl někoho nad vodou, plácnul ho také. Dost jsme u toho řvali, takže nám lodivodi navrhli jinou hru.

Vodník ostatním nařizuje spoustu věcí, třeba dotknout se dna, ponořit hlavu, vzpažit, vyskočit, sednout, ... Ale platí to jen, když se řekne: „Vodník řekl: Vzpažit!“ Kdo to udělá bez tohoto úvodu nebo naopak neudělá, když má, je ťulpas a ostatní ho smějí pocákat.

Vodník říká...

Ejhle duha...

Cákali jsme často a když jsme si všimli, že se na kapkách vody dělá duha, zkusili jsme si to párkrát schválně.

Pak jsme si zahráli na rybáře a rybičky. Rybářem u jedné stěny bazénu byl Čolek, ostatní byli rybičkami u druhé stěny. Na zvolání "Rybičky, rybičky, rybáři jedou" se to všechno dalo do pohybu proti sobě. Koho se Čolek dotknul, byl v příštím kole rybářem a tak to pokračovalo, dokud nezbyla poslední rybka, která se stala rybářem a rybáři zase rybkami.

Rybář a rybičky...

Žížaly...

Pak pro nás měli lodivodi překvapení. Od někud přinesli takové pěnové barevné hadice, co plavou na vodě. Hned jsme tomu říkali žížaly.

Nejdříve jsme se o ně přetahovali. To vždy dva člověkové chytili žížalu na opačných koncích a jen plaváním nohama se ji snažili přetáhnout i s tím druhým člověkem.

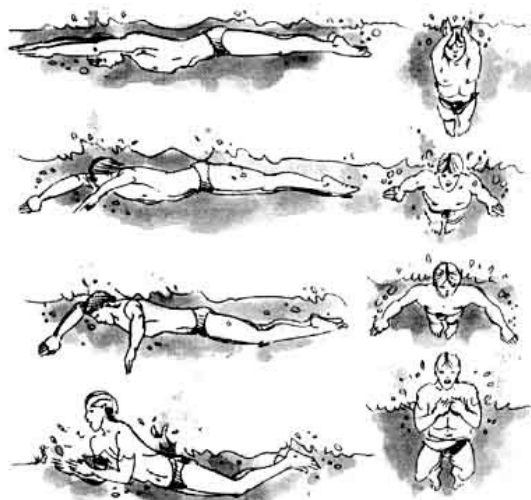
Pak jsme si stoupli po šestkách za sebe, šestník předal žížalu nad hlavou tomu za sebou, ten ji poslal dál pod vodou mezi rozkročenýma nohama, pak zase nad hlavou, pod nohama, dokud se všichni lidi a všechny žížaly nevystřídali, čímž se ukázalo, že nejrychlejší jsou modří.

To už si ani Syslík nestíral z obličeje vodu, takže jsme mohli přistoupit k cyklistickým závodům. Každý si zamotal svou žížalu, chytil se jí jako řídítek na kole nebo rotopedu a nohama šlapal jako na kole. Když nám to šlo, uspořádali jsme závody.

A pak nám žížaly zase odebrali a my museli bez nich šlapat vodu a také plavat úplně bez ničeho. Lodivodi se dívali a říkali nám, když jsme dělali nějaká tempa špatně. A také nám řekli, že

u nás se odjakživa používal styl prsa,

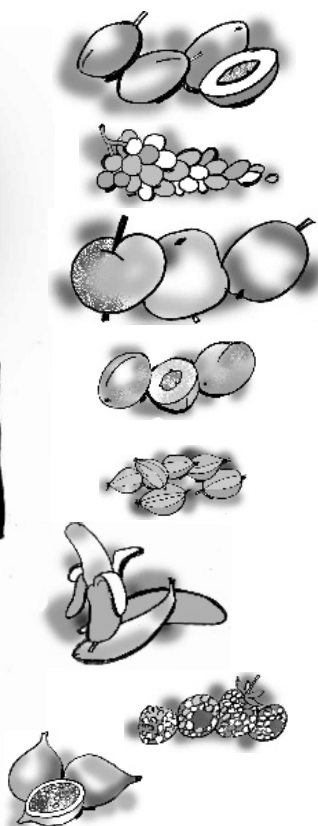
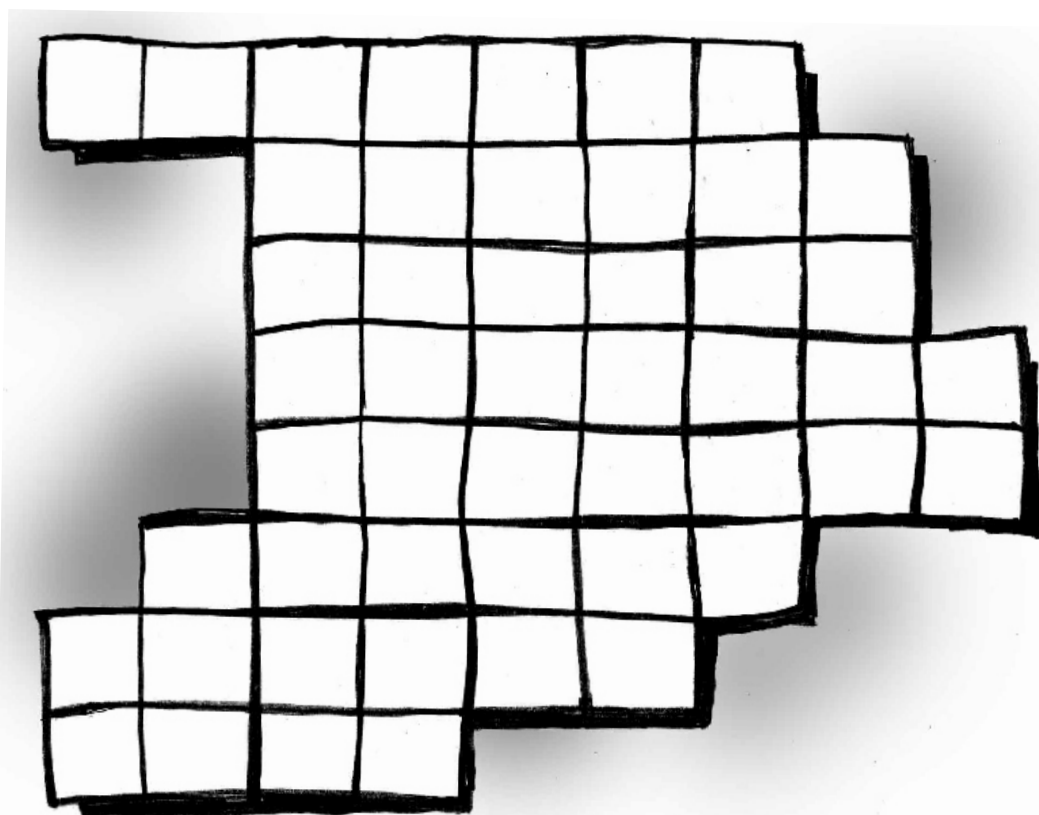

**kdežto kraul jsme odkoukali
od indiánů!**

0 přestávce si Žabka dala zdravou ovocnou svačinku.

Když do řádků doplníte názvy ovoce, v jednom sloupku najdete, co jsem si vychutnal já.

Zdatní plavci buď závodí na rychlost na olympijských hrách nebo na vytrvalost.

Výzvou pro ně je kanál La Manche mezi Francií a Anglií široký v nejužším místě 34 km (asi jako z Mladé Boleslavi do Turnova).

Prvním Čechem, komu se podařilo kanál La Manche přeplavat, byl roku 1971 František Venclovský. Na tohle my dva budeme muset ještě dlouho trénovat.

ahoj žabka

